

מליחה על גבי עור ביום טוב

בשר העומד לבישול, צריך למולחו מליחה מרובה, להכשירו מהדם שבו, ואסור לעשות זאת ביום טוב על גבי עור שהופשט, כי כשמולחים בשר על גבי העור, נמלח גם העור, ומליחת העור מועילה לעיבודו.

ובשר העומד לצלי, דיו במליחה מועטת^א, ומליחה זו מותר לעשות ביום טוב גם על גבי עור שהופשט.

ודווקא כשמולח את הצלי מעט, אבל אם מרבה במליחתו קרוב לשיעור מליחת בשר העומד לבישול, אסור לעשות זאת על גבי עור.

פעולות שלא יסריחו החלבים

החלבים אסורים באכילה, ולכן כששוחטים בהמה ביום טוב, החלבים מוקצים, ואין מתעסקים בהם, למלוח אותם, או להפכם, שלא יסריחו.

אמנם דעת רבי יהושע, שמוותר לשוטחם ברוח על גבי יתידות, שאם לא יתירו לעשות כלום למנוע סרחון החלבים, עלול להימנע מעצם השחיטה, ומתבטל משמחת יום טוב.

- ללשון ראשון אמר רב מתנה, אף שבשאר מקומות יחיד ורבים הלכה כרבים, בדין זה הלכה כרבי יהושע, אף על פי שהוא יחיד.

- וללשון שני אמר רב מתנה, שגם בדין זה הלכה כרבים ולא כרבי יהושע, והוצרך לומר שאין הלכה כרבי יהושע, אף על פי שמסתבר כמותו.

והחילוק בין דין זה, שלא התירו לעשות דבר למנוע סרחון החלבים, אף על פי שיש לחוש שעל ידי זה ימנע משמחת יום טוב, שלא כדריסה על העור, שהתירו בית הלל, כפי שנתבאר לעיל, כי בדריסה על העור לא ניכר שעושה עיבוד, שכן רגילים להסב על העור, אבל כששוטח את החלבים, ניכר שעושה עיבוד, ולכן אסור.

מליחת הבשר

נתבאר, שאסור למלוח את העור יותר משיעור מליחת צלי.

^א לאו משום דצריך מליחה לצלי כדמפרש בחולין, אלא משום שנהגו למלחו, כדי ליתן טעם. [תוס'].